

zaman. Pomagati mu niso mogli. Na to je poklical Abdul Hamid nekega mazača. Ta se je takoj lotil zdravljenja sultanove glave ter jo začel ribati. Toda to je bolelost sultanu le še povečalo. Bolnik je še bolj norel in postal tako divji, da je ustrelil mazača in še nekaj drugih, ki so prišli na pomoč. Tako pripovedujejo neki listi.

Grozovita nesreča. Iz Amerike poročajo: Mladina iz Stanforda in Berkeley se je igrala z žogo. Igra se je zaključila z veliko nesrečo. Kakor vsako leto, tako je tudi letos privabila igra veliko množico ljudstva in ker za vse na igrališču ni bilo prostora, šlo je mnogo ljudi na streho steklarne od koder so zamogli gledati igro. Več sto oseb je bilo na strehi, ki se je nakrat udrila. Več nego sto mož in dečkov je padlo na razbeljeno peč steklarne. 11 ljudi se je opeklo do smrti in 43 je bilo tako hudo opečenih, da jih bode polovica umrla. Streha se je udrila ravno nad velikansko pečjo. Na njo padli ljudje so se opekli do smrti, predno so jim zamogli prihiteti na pomoč. Tudi več družih, ki niso padli na peč, so se vsled padca ubili, ali pa hudo poškodovali. Grozovito je bilo kričanje poškodovanih in s smrtjo borečih se ljudi. Možje in dečki so ležali na razbeljeni peči in pod grozovitimi mukami izdihili svoje duše. Kakih 12 oseb, katere niso padle na peč, so s polomljenimi udi ležale stokaje na tleh. Od vseh strani se je slišalo kričanje na pomoč prosečih ljudi. Nikdo navzočih ne bode vse svoje življenje pozabil grozovitega prizora.

Razne stvari.

Ptujski okrajni zastop je bolan. Dne 18. decembra bila je seja. Dr. Jurtela poročal je o vinogradu okrajnega zastopa, kateri je stal 12.000 gld., pa je tako slabo oskrbovan, da zdaj ne dobijo kupca, ki bi dal 3000 gld. za njega. Ker je zadnji kupec odpovedal, se je na predlog gospoda Orniga sklenilo, okrajnemu odboru prepustiti, da se tega »vzornega vinograda« znebi, kakor najbolje mogoče. Dalje se je na predlog gospodov Ožgana in Orniga sklenilo, deželnemu zboru prošnjo predložiti, da bi se ustanovil denarni fond za zidanje šolskih poslopij v ubožnih občinah. Pred kratkem so namreč trije občinski predstojniki, med katerimi se je nahajal gosp. Wisenjak, prosili okrajni zastop za podpore za zidanje šol, ali okrajni zastop nima denarja, ker ga je za oni slavni vinograd izdal. Konečno nastal je pri predmetu velik špetakel, ker hočejo gospodi doktori v tem letu pri zidanju cest prihraniti 15.358 kron, ker so ceste jako slabe in je veliko prošenj predloženih, da bi se občinske ceste med okrajne sprejele. Gospodje Kasper, Treitl, Sima, Strasschill in Wisenjak so protestirali proti takemu gospodarstvu in konečno odšlo je toliko pospodov proč, da je bila seja nesklepčna. Zadnja seja je bila 27. decembra, bila pa je tudi nesklepčna in tako je bila seja zopet na 22. januarja sklicana. Ta dan vršila se je spočetka čisto dobro. Pri točki »vodna

dela«, razlagal je gospod Ornig, da se je na Spodnjem Štajerskem za reguliranje rek izdalo že 500.000 gld., a ta denar je bil vržen proč, ker so bila dela s kamnjem gospodov inženirjev za nič in je bilo potrebno vedno popravljati, konečno pa je povodenj vse skupaj odnesla. Predlagal je resolucijo, da bi se zopet pričelo delati s starimi jezi, to je z lesom in tako imenovanimi fašinami, na katere se šele potem naj kamenje poklada. Pri tej priliki prebere gospod Zelenik nek važen dopis deželnega odbora v nemškem jeziku, na kar je vrli Wisenjak zahteval, da se isti tudi v slovenskem jeziku prebere, ker nekateri udje ne znajo nemški. No, pa gospod Zelenik se je branil ta dopis v slovenščino prestaviti, ravno tako tudi gospoda dr. Horvat in dr. Jurtela. Gospod Wisenjak pa mu je zavpil. »Mi smo Slovenci, zakaj bi ne obravnavali v našem maternem jeziku?« Na to napravil je g. Zelenik slabo šalo in zapovedal nemškemu dr. pl. Fichtenau ta dopis po slovensko prebrati. Dr. pl. Fichtenau pa pravi, Slovenec mora to narediti in ne Nemec, konečno pa je privolil, da bode v slovenščino prestavil. Tedaj pa g. Zeleniku zopet ni bilo prav, in mu prepove v slovenščini predavati. Nato pričel se je zopet šunder tako, da se ni zamoglo nobene besede več razumeti in toraj tudi ne moremo dalje poročati. V vsakem slučaju pa ostane to velika sramota, ker g. Zelenik svoj materni jezik in jezik večine okrajnega zastopa zasramuje. Slovenski kmetje zapomnite si to pri prihodnjih volitvah!

Iz Cirkovec pri Ptuj so bili volilni možje od gospoda kaplana, povabljeni k Goljatu na enega purana. So imeli tam vina dovolj, ter smodke kadili tembolj. Prisiljeni so bili voliti doktorja Ploja, in če treba bo, tudi dati kopita mu svoja. Možje veselili so se tega kaplana, veliko bolj pa še pitane purana. Možje vedeli niso, kaj misli kaplan; pa tudi ne, kaj pomeni puran. Puran pomenil je toliko: če volilci jejo purana, morajo voliti Ploja in ubogati kaplana. Oj ljuba kmečka duša, ne bodi vedno nevedna Maruša. Premisli kako drag pride pojedeš enega purana, od doktora Ploja, poleg kaplana.

Od Sv. Lenarta pri Vel. Nedelji. Dragi mi »Štajerc«. Zelo me veseli, da ti zamorem tudi jaz nekaj poročati, samo prosim te, da mi odpustiš, ker te nadlegujem. — Znano ti je, da se po naših občinah vrši ljudsko popisovanje, kar gre vse v najlepšem redu, samo nekaj se nam ne dopada, kar se pa tudi nikomur dopasti ne more. — Pri nas imamo sicer častivrednega župnika, kateri pa zavoljo visoke starosti tudi ne morejo vsega opravljati, zato pa so poslali gospodično kuharico z župnijskim pečatom k popisovalcu ljudstva, da je po takem ona na ime župnika pritiskala s pečatom. Kaj pa ti k temu rečeš dragi »Štajerc«, ali si že tudi ti kje videl župnikov pečat v ženskih rokah? Jaz dobro vem, da ti ne bi dovolil, da bi se tvoja kuharica s tvojim pečatom po gostilnah bahala. Daleč je prišel Sv. Lenart in Bog vedi kako daleč še bode. Blagovoli mi povedati, kako

se kaj tebi ta stvar dopade. — Zdravo tvoj

Meh Ničpič.

Iz Skok nam piše kmečki fant: Zopet vam pošljem nekaj malega za natis v vaš cenjeni list, ki se tudi pri nas prav lepo razširja. Tudi jaz si štejem v čast, da si je par kmetov po meni naročilo na „Štajerca“. — „Slovenski Gospodar“ se v neki svoji številki lepo priporoča, da naj vsak mladenič vsaj po enega sovrstnika pridobi za naročitev njegovih lažnjivih spisov. Prav res, mi se bomo onega priporočila tudi čvrsto držali in ne samo enega ali dva sovrstnika pridobili, ampak na tucate, toda ne za „Slov. Gospodarja“ temveč za — našega pravičnega — „Štajerca“. Jaz te vprašam ubogi „Gospodar“, čemu bi mi fantje prebiral tvoj lažnjive dopise, ko pa skoraj nič drugega ne pišeš, kakor o svojem Žičkarju, katerega že itak dobro poznamo, če ne po obrazu, pa vsaj po tvojih lažnjivih spisih, v katerih tako ljubeznjivo lažeš, da te še peklenšček po strani pogleduje.

P. F., kmetški fant.

Od Sv. Jurja pri Ščavnici. (Preganjači „Štajerca“). Z veseljem te pričakujemo vsakokrat in pazljivo prebiramo tudi mi fantje našega okraja. Ljubi „Štajerc“, ti nas učiš resnico spoznavati in se najhujših sovražnikov otesati. Veselimo se, da se tudi v naši fari tako hitro razširjaš. Ti bi pri nas že prav gotovo v vsako hišo zahajal, ko bi ne imel v naši fari dva najhujša zagrizena sovražnika. Eden izmed teh dveh, katerega ime bomo za sedaj še iz usmiljenosti zamočali, grdi in črni iz višjega mesta take poducljive in koristne liste kakor si ti vrli „Štajerc“, drugi pa je nek Jožek Štelcar, katerega ime pa se nam že vidi prekilavo, da bi prišlo v „Štajerca“, to je nek zateleban fantek iz karlovske vasi, ki hoče begati tvoje naročnike, naj bi te zagnali nazaj v Ptuj, ter se rajši naročili na lažnjivega kljukca v Mariboru. Jožek povsodi pridiguje in nagovarja vse naše fante, naj bi se naročili na „Slov. Gospodarja“, češ, to je pošten, katoliški, pravicoljubni in najfalejši časnik; le „Štajerca“ ne, to je grda krapavica, giftna kropa itd. Mi prijatelji poštenega in koristnega kmečkega lista „Štajerca“ pa vemo, da ima ta možek mesto možgan le plesnovo ajdovco v glavici, pa se mu za njegovo navdušenje le smejimo in včasih dobi še kakkega „osleka“ povrh. Mi pa naše može in fante dobro poznamo in upamo, da se bodejo tudi zanaprej tako čvrsto držali in še bolje spoznali dobro od slabega; tebe preganjani „Štajerc“ pa zagotovimo, da bodeš še marsikaterega naročnika pridobil izmed naših zavednih fantov. Tistega „štelčastega“ Štelcarja, ki zna resnico tako dobro „štelcati“ opominjamo, da se naj varje, da ne bo o kaki priliki „regementno“ v lužo „zaštelcal“.

Štajerčev fant.

Mala stanovanja z eno sobo v bližini mesta Ptuja se iščejo. Vpraša naj se pri gospodu J. Gspaltl-nu, zlatarju v Ptuj.

Iz kasacijskega dvora. Dne 10. januarja vršila se je pri najvišjem sodišču ustmena civilna obravnava, katera se je tikala sodišča proti okrajnemu sodniku g. Pevecu v Ptuj, sedaj deželne sodnije sveto-

valcu v Mariboru in ob enem proti avstrijski državi. Tožnik je bil slovenska dvojica po imenu Blaž in Veronika Čuš, zastopana po ptujskem advokatu dr. Brumen, državo pa je zastopal finančni svetovalec Neuschöller. Deželnosodni svetovalec Pevec zastopal se je sam. Stvar je površno taka: Na podlagi neke tabularne razsodbe štajerskega zemljejknjižno-odkupnega komisijona dobil je okrajni sodnik v Ptuj nalog, neko, dosedaj zakonski dvojici Čuš pripadajočo parcelo zbrisati. Sodnik Pevec je ta izbris izvršil in to šele potem, ko mu je namestništvo na posebno vprašanje zopet potrdilo, da je ona razsodba pravomočna. Dvojica Čuš je na to tožila in dosegla pri upravnem sodišču razveljavo one razsobe in lastninsko pravico do tiste 80 kron vredne parcele. Ker je med tem prešla ta parcela v druge roke, je dr. Brumen kot zastopnik dvojice Čuš delal različne pravde, v katerih eni je sodniško ravnanje zaznamoval kot „očividno brezskrbnost in pomanjkanje vestnosti“, za kar je bil pri zato deligiranem tržaškem sodišču na 400 kron kazni obsojen. Nato vložil je sodiščno tožbo (proti sodišču) češ, da sta Blaž in Veronika Čuš skoz prekršek dolžnosti po sodniku Pevcu škodo trpela in zahteval razsodbo: drž. sodni svetovalec in avstrijska država sta solidarno dolžna za zgubo parcele, zgubo porabe, pravdne stroške itd. 2200 kron; dalje da se mu povrne tistih 400 kron, katere je on (dr. Brumen) kot kazni plačal, kajti brez pravno neveljavnega izbrisa bi se mu ne bi bilo treba pravdati in brez pravdanja bi on ne prišel v položaj, zaradi razžaljenja uradne časti kaznovan biti. Ta rekurz razpravljalo je je zato delegirano tržaško deželno višje sodišče in konečno zgoraj imenovane zahteve ovrglo, ter obsodilo tožitelje na povrnitev sodnih stroškov, dež. sodnemu svetovalcu Pevcu v znesku 158 kron in državi 280 kron. Čez to, zopet proti temu vložnemu rekurzu, obravnavalo se je tedaj 10. t. m. Kasacijski dvor ovrgel je ta rekurz in potrdil razsodbo prve inštanice, samo sodniške stroške je za dež. sodniškega svetovalca Peveca na 132 kron in za državo na 200 kron znižal. Rekurzne stroške imajo tožitelji sami trpeti. Pravni stroški, zaradi parcele, vredne 80 kron presegajo že daleč čez 1000 kron. Tako dragi kmetje! le tako naprej in še več advokatov izvolite svojim poslancem, da vam na vse zadnje še oblečenim ne bo treba na volišče hoditi.

Pravda Muršec — Kalchberg. Naši bralci se bodejo še gotovo spominjali na tožbo v katerej je g. kaplan Muršec od sv. Benedikta tožil našega upravitelja g. pl. Kalchberga zaradi razžaljenja časti. Pri tej obravnavi, ki se je pred par dnevi izvršila, bil je g. pl. Kalchberg oproščen, ker k obravnavi ni prišel ne Muršec niti njegov zastopnik dr. Brumen.

Brezobrestna posojilnica za posestnike vinogradov. Na osebno prošnjo gospoda župana Orniga, Franc Kaiserja in Hans Perkota pri ministerskem predsedniku in poljedelskem ministru, kakor tudi na podlagi vročene prošnje mestne občine ptujske, je ministerstvo notranjih zadev dovolilo 40.000 kron brezobrestnega posojila za nove nasade vinogradov

in to, da se država odreče zemljiško-knjižni dobrotajnosti. Način razdeljevanja se bode še le naznanil.

Kašo pihat se hodi zaradi hofrata Ploja. Dne 17. januarja vršila se je pri ptujskem c. kr. okrajnem sodišču kazenska obravnava proti Juriju Tumpeju, občinskemu tajniku iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju, kateri se je pri znanem volilnem shodu pokazal kot policaja, ko je v tej primerni časti volilce nečuvno zdelovati in ven metati pustil, da bi se nevolilci na to mirno posvetovati zamogli. Sedlarja Gašparja Murkota iz Sv. Lovrenca, vrgel je na tla, ga z nogami pohodil in tolkel po glavi. Za to hrabro in pravično (?) obnašanje je bil ta občinski policaj pri sodnji na 7 dni zavora in v povrnitev stroškov obsojen, če tudi so ga branili trije advokati. Dne 7. januarja pa sta bila tudi pri tem sodišču gospoda Jožef Sattler, župnik na Ptujski Gori, zaradi razžaljenja g. Francelna Slugata na 50 kron, in Jakob Rajh od Sv. Lovrenca zaradi dejanskega napada na Janez Wisenjaka pa na 40 kron denarne kazni obsojena. Kazenske obravnave proti Jožefu Sternu, Antonu Černejšku, Janezu Plejnšku in Štefanu Kamenšku zaradi hudobnega ravnanja g. Wučina pa so se preložile. To so samo kazenska dejanja zadevajoča pripetljaje pri volilnem shodu pri Sv. Lovrencu, kjer je bil sklicatelj onega shoda doktor Ploj. Vi urednikoviči pri „Slov. Gospodarju“ pa se primite za ušesa in ne hodite več v Sv. Lovrenc si ogledovat Wisenjakevega klobuka.

Iz Janišberga pri Radencih. Sprejmi dragi „Štajerc“ tudi ti nekaj iz naše tihe samote v svoj cenjeni predalček, da ti vsaj nekoliko povrnemo, ker nam veliko donášaš iz vseh krajev sveta različne novosti! Prav ljub si nam, to kaže precejšno število naročnikov. Prosim naj se ne zamerim, ker sem se pri prvi številki nekaj zakasnil z mojim dopisom. Hočem par vrstic naslikati, kako so se naši protivolilci predrzno obnašali dne 8. januarja t. l. v Ljutomeru. Poprej kakor smo v volilno sobo mislili stopiti, nas je znani volilec J. Z. hotel prisiliti, da bi morali vsi g. Ploja voliti in tedaj vsi v gostilno k Seršenju na obed priti, pa mi mu vsi odločno odgovorimo, da smo si toliko denarja seboj vzeli, da nam ni treba za en „frakele žgečega“ in za pol pečenke svojega kmečkega stanu prodati, tako kakor so storili vsi oni, kateri so Ploja volili. Mi pa smo zvesti stali in ostanemo svojemu stanu, če ravno nismo zmagali, kajti začetek je vsigdar težek; ali mi pa za gotovo upamo, da pride enkrat do zmage in to takrat, kadar bodo ljudje sprevideli, v kako sleparijo so zapeljani. Šele tedaj bodo začeli iz svojega stanu poslance voliti, če ne bode že prepozno. — Prosim še za par vrstic. Eno reč še imam na srcu ležečo, kako surovo so se namreč oni zapeljanci v Bučecovcih obnašali. Mislim, da je mnogim že znano, da je občinski predstojnik bučecovski gospoda Franca Vračka z občinsko uradnim potrdilnim pismom povabil na volilni shod, da bi se kaj o volitvah zamogli dogovoriti; ali žalibog da je ljudstvo že tako daleč od advokatov in duhovnikov zapeljano. Kadar je Vračko prišel, tedaj je že

dr. Rozina in drugi ljudstvo tako upijalil, da je vse naenkrat na g. Vračka planilo. Ko bi o pravem času ne bila žandarmarija prišla, Bog zna, kaj bi se vse bilo zgodilo. Pa tudi g. Jakob Klobasa iz Okoslavec je bil z g. Vračkom in tudi k njemu pri-skoči več takih zapeljancev in ga silijo z besedami: „Tudi ti si Bračkijanec“ (Domislim se na Sv. Petra, kako je Kristusa zatajil), ali on pa odločno odgovori: „Seveda sem ž njim.“ Pri tej priči ga popadejo in ga vlečejo ven na cesto in mu z njegovo lastno palico več udarcev prizadenejo. K temu je bil največ kriv dr. Rozina in več takih. Bilo pa je tam tudi več Bračkovih somišljenikov in ena blaga roka, katera je vse popisala, kaj se je tam godilo in g. Vračku poslala, da zamore vse natanko sodnji naznaniti. Toti pa, kateri so tako hudobno razsajali, pa bodo se mogli za svoje surovosti v skladišču hudodelnikov pokoriti. Mi pa se trdno držimo svojega stanu in ne bomo nikdar z drugih stanov si poslancev volili. S srčnim bratovskim pozdravom F. Ž.

Iz Šmihela nad Pliberkom. Kakor je znano, so zmagali v naši občini zopet klerikalci. Neizrečeno se te zmage veselijo. Eden izmed njih se tudi ni mogel zdržati, da bi ne bil prav črno v „Mir“ pisal. Dopisnika ni sram take laži pisati, da so namreč naprednjaki agitirali, čeravno si ni nobeden kaj prizadeval, se onim nasproti postavljati. Ljubi dopisalček „Mira“ je pa pozabil tudi povedati, da je hodil eden izmed „onih“ po Stopni vasi, kjer je hvalevredno že „Štajerc“ tako razširjen, in prosil eno beračico, da mu naj da pooblastilo, katera ženica pa je še prej mogla h kmetom prositi iti, da je dobila 5 kr. za kolek. Še več takih dogodbic bi lahko našteali, a mislimo, da tudi to nekaj nadomesti. Nato se klerikalci seveda ne spominjajo več, ker zgodilo se je še v 19 stoletju, a sedaj živimo že v 20tem in oni pa imajo, kar je vsem znano, zelo kratko pamet. Ali to ni agitiranje? Ljubi dopisnik „Mira“! Kmetje, to je pač slabo znamenje, da se nam je začelo tudi v 20tem stoletju tako slabo goditi. Vi plačujete, tisti pa, ki nimajo pri občini kaj opraviti, vas pa vodijo. Dobili boste sedaj v občinski odbor take moze, ki dobro vedo, da je bik močnejši kot jagnje in da je 1 glodinar 200 vinarjev; kako bodejo pa za vas skrbeli, to si mislite lahko sami. Ko vidimo moze, ki so izvoljeni, spomnimo se na tretjo kitico tiste pesmi, ki jo je o županu zložil M. Vilhar, ki se po našem glasi tako-le:

Zbero si možake, pa oni rogovilijo;
Prevzetno povsod, med prvake se oni silijo.
Z glavico je vsaki obdarovan,
A v njej, le malo je — možgan.

Notica. Učinki praškega domačega mazila razodevajo se posebno skoz to, da s tem mazilom pokrite rane, hvala njegovemu močnemu protignjilobnem svojstvu, so proti okuženju in torej pred zahomotanem unetnem značaju zavarovane in bolečin proste ter razmerno lažje in hitreje zacelijo. Praško domače mazilo iz lekarne B. Fragner-ja, c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi je vsled teh izvrstnih učinkov zadobilo splošno uporabo kot domače sredstvo in se je zategadelj po vseh lekarnah Avstro-Ogrskega vpeljalo.